

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΝΤ. ΝΕΖΗ

Δικηγόρου

Η ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗ

1. Η φοροδιαφυγή, όπως ευγενικά αποκαλείται η «φοροκλοπή», είναι διεθνές φαινόμενο, το οποίο στις οικονομικά αναπτυγμένες χώρες, εμφανίζεται σε, σχετικώς, χαμηλό αριθμό περιπτώσεων.

Για την Ελλάδα, μας λένε, ότι η φοροδιαφυγή είναι «εθνικό σπορ», κατηγορία βαρύτατη, όμως αληθινή σε μεγάλη έκταση, αφού οι ειδικοί προσδιορίζουν σε πολλά τρισεκατομμύρια δραχμές την ελληνική παραοικονομία.

2. Είναι «εθνικό χρέος» η καταπολέμηση της φοροδιαφυγής που θα βοηθήσει να εφαρμοσθεί η συνταγματική αρχή (παράγρ. 5 άρθρου 4 Συντάγματος 1975) της «συνεισφοράς, αδιακρίτως, στα δημόσια βάρη αναλόγως των δυνάμεων του κάθε Έλληνα πολίτη».

Επιπλέον η καταπολέμηση της φοροδιαφυγής θα έχει ως συνέπεια τη σημαντικότερη αύξηση των φορολογικών εσόδων του Δημοσίου, χωρίς επιβολή νέων φορολογιών, πράγμα που θα είναι ατομικό όφελος της μεγάλης πλειοψηφίας του Ελληνικού Λαού.

Η μεγάλη αυτή αύξηση των φορολογικών εσόδων θα επιτρέπει στο Κράτος να εκπληρώνει αποτελεσματικά — και χωρίς χρηματικά ελλείμματα — τις βασικές υποχρεώσεις του όπως είναι α) η εθνική άμυνα, β) η υγεία, γ) η παιδεία, δ) η εσωτερική τάξη και ασφάλεια, ε) η κοινωνική πρόνοια, στ) οι συγκοινωνίες, ζ) η αύξηση των συντάξεων, η) η συμπαράσταση στις καταστροφές από σεισμούς, πυρκαγιές, ξηρασία κτλ.

3. Μία φορά, τουλάχιστον, κάθε μήνα θα πρέπει ο ημερήσιος Τύπος (οικονομικός και πολιτικός) και κυρίως τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης να υπενθυμίζουν σε όλους τους πολίτες την υποχρέωσή τους για υποβοήθηση του έργου καταπολέμησης της φοροδιαφυγής.

Ένα πρόγραμμα τέτοιας προβολής, καλά οργανωμένο, θα έχει ευεργετικά αποτελέσματα στον περιορισμό της φοροδιαφυγής.

4. Το σημερινό φορολογικό σύστημα (φόρος εισοδήματος μείον φόροι εκπτώσεων ίσον τελικά οφειλόμενος φόρος) θα πρέπει να εγκαταλειφθεί, γιατί η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα — σ' όλο τον κόσμο — που εφαρμόζει το παράξενο αυτό φορολογικό σύστημα, που είναι πολύπλοκο, δυσνόητο και συγχρόνως άδικο. Θα πρέπει να θεσπισθεί ένα σύστημα απλό, δίκαιο, κατανοητό από τους πολίτες και με τους μικρότερους δυνατούς φορολογικούς συντελεστές.

Επίσης η έκπτωση με δικαιολογητικά, που παρέχεται στο φορολογούμενο, ως αμοιβή του, για να θελήσει να εφαρμόσει τη στοιχειώδη φορολογική του υποχρέωση, πρέπει να καταργηθεί, γιατί είναι ένα σύστημα — διεθνώς — ανύπαρκτο και γιατί φόρτωσε τις Εφορίες με έναν τεράστιο όγκο χαρτιών (αποδείξεων), χωρίς να αποδώσει κάτι το ουσιαστικό στην καταπολέμηση της φοροδιαφυγής.

5. Είναι απαραίτητο ο φορολογικός νόμος να ισχύει και να εφαρμόζεται παγίως για πολλά χρόνια. Συνεπώς πρέπει να αποκλείονται οι συνεχείς τροποποιήσεις του, που δημιουργούν καθεστώς σύγχυσης και αδυναμίας παρακολούθησής των από τους φορολογούμενους και από τους φορολογούντες.

6. Θα πρέπει να παύσει — οριστικά και αμετάκλητα — η συνήθεια της τροποποίησης φορολογικών διατάξεων με Υπουργικές Αποφάσεις, γιατί στην ουσία καταλήγει και νομοθετεί ο Υπουργός των Οικονομικών και όχι η Βουλή, η οποία, όπως τυπικά, τις κυρώνει σε χρόνο πολύ μεταγενέστερο της έναρξης εφαρμογής τους.

7. Ο Φορολογικός Έλεγχος των επιτηδευματιών (επαγγελματιών, εμπόρων, βιοτεχνών και βιομηχάνων) θα πρέπει να γίνεται τουλάχιστον δύο φορές μέσα στην πενταετία. Ειδικά για τις επιχειρήσεις που λειτουργούν με τη μορφή της ανώνυμης εταιρίας ο φορολογικός έλεγχος θα πρέπει να γίνεται κάθε χρόνο.

8. Ο Φορολογικός Έλεγχος των φορολογουμένων που το κύριο εισόδημά τους είναι από μισθωτές υπηρεσίες, θα πρέπει να γίνεται τουλάχιστον μία φορά μέσα στην πενταετία.

9. Ο Φορολογικός Έλεγχος των φορολογουμένων που το κύριο εισόδημά τους είναι από την αγροτική οικονομία θα πρέπει να γίνεται κάθε χρόνο.

10. Θα γίνει ουσιαστικότερος και πιο αποτελεσματικός ο Φορολογικός Έλεγχος αν η οργάνωση της Εφορίας γίνει κατά τρόπο ώστε το κάθε τμήμα να ασχολείται με τους φορολογούμενους που ασκούν το αυτό επάγγελμα.

11. Η δημιουργία μιας καρτέλλας για κάθε φορολογούμενο στην οποία θα καταχωρούνται τα δεδομένα των μηνιαίων, διμηνιαίων, τριμηνιαίων, εξαμηνιαίων και ετησίων φορολογικών δηλώσεών του, θα διευκόλυνε την Εφορία στο να ελέγχει, αμέσως, την παράλειψη υποβολής φορολογικής δήλωσης και στη σύγκριση των εν λόγω δεδομένων με τα όμοια της προηγούμενης χρήσης.

12. Η παραγραφή του δικαιώματος του Δημοσίου για επιβολή του φόρου δεν θα πρέπει να είναι μεγαλύτερη των πέντε ετών, από το τέλος του έτους εντός του οποίου έπρεπε να υποβληθεί η σχετική φορολογική δήλωση του υπόχρεου φορολογούμενου.

13. Για να αποδοθεί στοιχειώδης δικαιοσύνη θα πρέπει — νομοθετικά — να ορισθεί ότι για την επιβολή πρόσθετου φόρου, πρόστιμου κτλ. αφαιρείται, από τον κύριο φόρο του φύλλου ελέγχου, ο κύριος φόρος που έπρεπε να είχε επιστραφεί στο φορολογούμενο, αφού μάλιστα η επιστροφή του γίνεται ατόκως.

14. Η Φορολογική Διοίκηση θα πρέπει να συντονίσει τις διατάξεις που αξιούν υποβολή συγχρόνως φορολογικής δήλωσης εισοδήματος και π.χ. χαρτοσήμου κτλ. Θα πρέπει οι δύο αυτές φορολογίες να καταβάλλονται με μία φορολογική δήλωση.

Τον φορολογούμενο πρέπει να τον απασχολεί η Εφορία όσο μπορεί λιγότερο.

15. Οι μισθοί των Εφοριακών θα πρέπει να είναι αρκετά αυξημένοι γιατί επιτελούν έργο άχαρο και δυσχερέστατο και εκτίθενται σε πολλούς κινδύνους. Ας μην ξεχνάμε ότι ο Εφοριακός είναι συγχρόνως ανακριτής και δικαστής στην κάθε φορολογική υπόθεση που ελέγχει ή επεξεργάζεται.

16. Για να διαφυλαχθεί το ηθικό κύρος του Εφοριακού Κλάδου: α) είναι σκόπιμη η θεσμοθέτηση υποχρέωσης κάθε Εφοριακού να δηλώνει την περιουσία του, όπως γίνεται, σήμερα, με τους Βουλευτές και β) θα πρέπει να απαγορευθεί, στους Εφοριακούς που συνταξιοδοτούνται, η άσκηση, αμέσως ή εμμέσως, της εργασίας φορολογικού, οικονομικού, λογιστικού κτλ. συμβούλου επιχειρήσεων στην περιοχή που υπηρέτησαν τα τελευταία, προ της συνταξιοδότησής τους, πέντε χρόνια.

17. Για να παύσει ο «χαρτοπόλεμος» θα πρέπει να ορισθεί ότι ως πληρεξούσιο σε δικηγόρο — για φορολογικές υποθέσεις των επιχειρήσεων —, θα λαμβάνεται υποχρεωτικά, το εκδιδόμενο από τον συμβολαιογράφο, χωρίς υποχρέωση της επιχείρησης (ανώνυμης εταιρίας) να προσκομίζει στα Διοικητικά (Φορολογικά) Δικαστήρια αντίγραφα: α) του καταστατικού, β) της απόφασης της γενικής συνέλευσης και γ) της απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου κτλ.

Τέλος, θεωρώ σκόπιμο να παραθέσω θέματα που θα βοηθήσουν αποτελεσματικά στην προσέλκυση ξένων επενδύσεων, που θα είναι εξαιρετικά ευμενές γεγονός για την οικονομία της χώρας μας.

18. Είναι απαραίτητο να ληφθεί νομοθετική πρόνοια για την αποδοχή, φορολογικά, του δικαιώματος του ξένου επενδυτή να εκφράζει το μετοχικό κεφάλαιο της (στην Ελλάδα) επιχείρησής του σε ξένο νόμισμα (ή ECU), να τηρεί τα λογιστικά βιβλία του και να καταρτίζει τον ισολογισμό του στο αυτό ξένο νόμισμα. Θα πρέπει, επιτέλους, να γίνει αντιληπτό ότι ο καθένας υπολογίζει την παρουσία του στο νόμισμα που την έχει, αδιαφόρως της, εκάστοτε, αγοραστικής του δύναμης.

19. Θα πρέπει να εξευρεθεί τρόπος να αναλαμβάνει το Δημόσιο την υποχρέωση αλλοδαπής διαιτησίας, και για τα φορολογικά θέματα που δημιουργούνται στην επένδυση, και να έχει δικαίωμα ο επενδυτής να ορίζει αλλοδαπό πρόσωπο για διαιτητή του.

20. Για το θέμα αλλοδαπής τεχνογνωσίας θα πρέπει να παύσει το, απαράδεκτο, φαινόμενο — με την αυτή σύμβαση αλλοδαπού και ημεδαπού οίκου —, οι μεν Υπουργοί (Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών και Βιομηχανίας) να αποφαινούνται ότι πρόκειται για παροχή από μη εγκατεστημένο στην Ελλάδα αλλοδαπό, ο δε Έφορος να υποστηρίζει ότι ο αλλοδαπός οίκος είναι εγκατεστημένος στην Ελλάδα. Η διάφορη — αντίθετη — κρίση των δύο Ελληνικών Αρχών εκθέτει τη χώρα μας διεθνώς με την τεράστια εθνική ζημιά να μη δέχονται οι ξένοι να παρέχουν τεχνογνωσία στην Ελλάδα.